

Zonder schoenen in de woestijn.

De moderne vergissing van Mozes.

Richard Jordan
www.shorewoodbiblechurch.org

Een aantal jaren geleden reisde de beruchte ongelovige Robert Ingersol de wereld rond, en gaf lezingen over de "Misverstanden van Mozes."

Een dierbare gelovige gaf daarop als commentaar: "Ik zou het dubbele betalen om de lezing van Mozes te horen over "De misverstanden van Ingersol!"

En dat vonden wij ook.

Dit wil niet de indruk wekken dat Mozes geen fouten maakte, integendeel, dit artikel gaat juist over een van zijn grootste blunders. Ongelovigen, modernisten en liberalen, hebben echter lang gezocht om de deugdelijkheid van de geschriften van Mozes in diskrediet te brengen, door te wijzen op vermeende verschillen en misverstanden in de eerste 5 boeken van de bijbel.

Voor zulke pogingen kunnen wij geen waardering hebben en wij wijzen onze lezers erop dat al die pogingen gefaald hebben.

Keer op keer hebben de geschriften van Mozes bewezen betrouwbaar en waar te zijn.

Een van de grootste bewijzen dat de Schrift geïnspireerd is, is dat daarin ook de fouten zijn opgenomen van zijn helden, hun zwakheden maar ook hun krachten.

De meeste menselijke schrijvers zouden dat niet zo openlijk en consequent doen als in de Goddelijke Schriften gebeurt.

Dus als we kijken naar een fout die Mozes maakte, een die velen van ons ook vandaag blijven maken, dan doen we dat niet om Mozes, of de boeken die Mozes schreef in diskrediet te brengen .

Het is eerder onze wens om de les te leren die Mozes leerde, en die God voor ons heeft laten opnemen in Zijn Woord.

De fout van Mozes

Exodus 3:1-2 : 1 En Mozes hoedde de kudde van Jethro, zijn schoonvader, den priester in Midian; en hij leidde de kudde achter de woestijn, en hij kwam aan den berg Gods, aan Horeb.

2 En de Engel des HEEREN verscheen hem in een vuurvlam uit het

midden van een braambos; en hij zag, en ziet, het braambos brandde in het vuur, en het braambos werd niet verteerd.

Het is leerzaam om op te merken dat, toen de Heere Mozes confronteerde met het brandende braambos, dat hij zich "achter de woestijn" bevond.

Mozes had zijn volk compleet verlaten, door hen verstoten, zoals 40 jaar eerder als hun bevrijder.

Ook al was Mozes opgegroeid aan het hof van de farao, en 40 lange jaren opgeleid, onderwezen en voorbereid voor het innemen van een machtspositie in het Egyptische rijk, toch maakte hij het enorme besluit om bij zijn volk te blijven.

Hebr. 11: 24, 25, 27 :

Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te worden; Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben; Door het geloof heeft hij Egypte verlaten, niet vreemde den toorn des konings; want hij hield zich vast, als ziende den Onzienlijke.

Het is zonder twijfel dat Mozes WIST dat hij de bevrijder van Israël zou worden. Dit is wordt ook duidelijk bij Stefanus in **Hand. 7: 23 -25.**

Als hem nu de tijd van veertig jaren vervuld was, kwam hem in zijn hart, zijn broeders, de kinderen Israels, te bezoeken.

En ziende een, die onrecht leed, beschermde hij hem, en wreekte dengene, dien overlast geschiedde, en versloeg den Egyptenaar.

En hij meende, dat zijn broeders zouden verstaan, dat God door zijn hand hun verlossing geven zou; maar zij hebben het niet verstaan.

Maar Mozes stond echter een enorme teleurstelling te wachten, want toen hij zich aan zijn volk bekend maakte, verwierpen ze hem, begrepen zijn missie niet en verachtten hem meteen. Het is een bekend verhaal; Mozes had een Egyptenaar gedood die één van zijn Israëlische kameraden had mishandeld. Als dit nieuws zich zou verspreiden dan zag men Mozes wel als hun vriend verwachtte hij.

Hij had hun niet in de steek gelaten voor het aanzien van Egypte. En nu was hij klaar om ze te bevrijden uit de slavernij en ze weg te leiden, zo verklaarde hij openlijk aan hen. Maar toen hij zijn broeders de volgende dag weer bezocht, om waarschijnlijk hun reactie te horen op zijn initiatief om ze te bevrijden, vond hij, toen hij bij ze kwam, twee Israëliërs die met elkaar vochten.

Des anderen daags ging hij wederom uit, en ziet, twee Hebreeuwse mannen twistten ; en hij zeide tot den ongerechte: Waarom slaat gij uw naaste? Ex. 2 :13.

Toen kwam de schok en verrassing voor Mozes want we lezen:

Hij dan zeide: Wie heeft u tot een overste en rechter over ons gezet ? Zegt gij dit, om mij te doden, gelijk gij den Egyptenaar gedood hebt? Toen vreesde Mozes, en zeide: Voorwaar, deze zaak is bekend geworden! Ex. 2 : 14.

Het schijnt dat dit allemaal teveel was voor de arme Mozes. Had hij hun niet laten zien dat hij hun vriend was? Had hij ze niet verdedigd met gevaar voor zijn eigen leven? En nu dit! We kunnen hem bijna horen zeggen: *"Is dit dankbaarheid? In plaats van dat ze waarderen wat ik voor ze kom doen, beschuldigen ze me dat ik m'n eigen broeders wil vermoorden."*

Dus Mozes keerde gedesillusionerd, gewond en teleurgesteld zijn volk de rug toe en ging naar " achter de woestijn." Daar bleef hij nog 40 lange jaren, tevreden met het herder zijn over een kudde schapen.

Wat Mozes vergat.

Op de een of andere manier zijn we verbaasd dat Mozes, die wist van God's verbond met Israël, die wist dat ze Zijn volk waren en dat hij hun bevrijder was, dit zo gauw zou vergeten en hun in de steek zou laten. Eigenlijk is dit niet zo moeilijk te begrijpen.

Mozes wist van God's verbond met Abraham maar hij vergat dat dit verbond een onvoorwaardelijk, onverbreekbaar verbond was, en dat Israël niets kon doen waardoor God Zijn verbond zou verbreken.

Ook al had Israël God vergeten, ook al hadden ze de door God gekozen bevrijder verworpen, God's verbond bleef overeind staan.

Het schijnt dat Mozes dit feit volledig gemist heeft. Hij veronderstelde dat, vanwege de ongehoorzaamheid van Israël, en hun verwerping van hem, God het helemaal gehad had met hen, en niet langer gebonden was aan Zijn verbond aan hun vaders.

Dus door zijn volk te verlaten en te vluchten naar de achterkant van de woestijn, zei Mozes eigenlijk: *" Deze mensen zijn de barmhartigheid van God niet waard. Ze hebben hun recht om bevrijd te worden verspeeld. God heeft genoeg van ze. Laat ze sterven in Egypte. Dat is precies wat ze verdienen en ik heb niets meer met ze te maken!"*

Maar God had Zijn volk niet in de steek gelaten, en na 40 jaren in de

woestijn ontmoet Hij Mozes bij het brandende braambos om hem de geweldige les te leren dat de onbetrouwbaarheid van Zijn volk de betrouwbaarheid van God niet kan beïnvloeden of veranderen.

Wat Mozes geleerd heeft.

Bij de brandende struik kwam Mozes oog in oog te staan met het dramatische beeld van het volk dat hij in de steek had gelaten(en waarvan hij zonder twijfel dacht, dat ook God ze had verlaten.) vanwege hun onwaardigheid.

Het beeld van de geschiedenis van Israël wordt aan Mozes gepresenteerd in het symbool van de brandende struik, een heftig brandende struik, en tegelijkertijd onbeschadigd en veilig bewaard.

In het verhaal, staat de ontmoeting van Mozes bij het brandende braambos **tussen** twee verklaringen van God's verbond met Abraham en de herinneringen aan Zijn betrouwbaarheid. **Ex. 2 : 24, 25. Ex. 3 : 6 -8.**

Terwijl Mozes voor de brandende struik stond leerde hij dat God Zijn belofte houdt, ondanks de onwaardigheid of onbetrouwbaarheid van anderen.

Ze mogen lijden voor hun zonden maar God staat het niet toe dat ze vernietigd worden. Hij zal ze bewaren en uiteindelijk verlossen.

De brandende struik is een beeld van het volk Israël. Brandend in het vuur van kwellingen, vervolging en slavernij, maar ondanks dat alles nog niet verteerd.

Brandend, brandend, brandend, maar niet verteerd. Dit is God's symbool voor het volk Israël.

Het brandende bos is niet alleen een beeld van Israël in Egypte tijdens de dagen van Mozes, maar het wordt een profetisch vooruitzicht van de hele geschiedenis van dat volk, vanaf hun begin in de oven van Egypte (**Deut. 4 : 20.**), tot hun uiteindelijke bevrijding, als hun Messias komt om een eind te maken aan hun onderdrukking en ze het Beloofde Land in leidt, als de complete vervulling van van de belofte die aan Abraham gedaan was.

Dus het brandende bos laat het land Israël zien temidden van brandende kwellingen, maar bewaard door de aanwezigheid van de Heere. (**Mal. 3 :6, Jes. 63 : 9.**)

Dit alles werd Mozes met klem op het hart gedrukt op een onvergetelijke manier:

En Mozes zeide: Ik zal mij nu daarheen wenden , en bezien dat grote gezicht , waarom het braambos niet verbrandt .

Toen de HEERE zag, dat hij zich daarheen wendde, om te bezien, zo riep God tot hem uit het midden van het braambos, en zeide:

Mozes, Mozes! En hij zeide : Zie, *hier* ben ik! En Hij zeide: Nader hier niet toe; trek uw schoenen uit van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig land. Ex. 3 : 3 -5.

Het bevel om zijn schoenen uit te trekken is enorm verkeerd begrepen. Dit hele incident was een aanschouwelijke les voor Mozes. Dat hij werd verzocht zijn schoenen uit te doen, was een bittere berisping voor zijn falen in zijn taak met betrekking tot zijn broeders.

We moeten begrijpen dat dit bevel verder gaat dan het simpele feit dat Mozes in de nabijheid van God was.

Denk hier eens over na; een dier had zonder twijfel zijn leven gegeven om voor schoenen te zorgen die het zondige vlees van Mozes' voeten konden bedekken.

Het zou dus beter zijn geweest als zijn voeten bedekt waren gebleven in de nabijheid van de Heilige God. (**Gen. 3 : 21. Jes. 6 : 2.**)

Dit zou beter zijn geweest dan het tentoonstellen van zijn zondige vlees! Nee, er is meer dan dit.

In de Schrift was het uittrekken van de schoenen een teken van schande. Het werd geëist van degenen die waren gefaald in hun plicht jegens hun broeders.

Het was een ernstige berisping voor het ontrouw zijn aan iemands plicht. (**Deut. 25 : 5, 7 -10, Ruth 4 : 6-8.**)

De broeders van Mozes leden in Egypte terwijl hij, hun door God aangewezen bevrijder, in de achterkant van de woestijn was. Schoenen uit Mozes, en ga terug naar de plaats waar God je wil hebben, terug naar Egypte en je lijdende broeders!

Het is geen wonder als we na deze berisping lezen:

Ex. 3 : 6 : En Mozes verborg zijn aangezicht, want hij vreesde God aan te zien

Dus de schoen was uitgedaan, Mozes was berispt en God begon hem te laten zien hoe hij terug moest naar de plaats van waaruit hij gevluucht was en Israël

bevrijd had volgens het originele plan en doel van God .

We geven de suggestie om Exodus 3 en 4 te lezen om te zien hoe God geduldig en voorzichtig handelt met Zijn dienaar.

Hij pleit met hem en ondanks Mozes' vele vele bezwaren, gaat Hij toch door met hem te verdragen totdat hij op het laatst opstaat en begint aan de weg terug naar Egypte, naar zijn vernederde broeders en de plaats van plicht.

De moderne vergissing.

De vergissing die Mozes maakte wordt nog steeds gemaakt door vele, of waarschijnlijker, de meeste Christelijke leraren van vandaag.

Het leren dat God genoeg heeft van het volk Israël , en dat ze nooit meer het land Palestina zullen terugkrijgen , maar dat de kerk nu Israël is, en haar plaats heeft ingenomen, en dat dus alle beloften die aan dat volk zijn gegeven vergeestelijkt moeten worden en aan de kerk gegeven, dit alles is slechts een herhaling van de vergissing die Mozes maakte.

De moderne leer van vandaag....dat omdat Israël de Grotere Profeet dan Mozes verwierp en faalde in het herkennen van Hem toen Hij voor de eerste keer kwam, en dat God nu bevrijd is van alle beloften in het Verbond aan hen....is een grote vergissing die Mozes zelf maakte.

Helaas moet het Christendom de les nog leren die Mozes moest leren. En net zoals Mozes door zijn vergissing naar de "achterkant" van de woestijn werd gestuurd, kan het zonder twijfel verklaren waarom de kerk van vandaag zich, geestelijk gezien, in dezelfde lege , vruchteloze positie bevindt:
Druk maar vruchteloos.

Rom. 11 : 25 – 27 vertelt ons duidelijk:

Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.

En alzo zal geheel Israel zalig worden ; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

En dit is hun een verbond van Mij , als Ik hun zonden zal wegnemen.

Twee dingen in deze verzen zijn heel duidelijk:

Ten eerste:

Dat God niet "*genoeg heeft van Israël* ". Op geen enkele wijze. Er is een **tijdelijke** onderbreking in Zijn programma voor haar, maar dat programma is op geen enkele manier vervallen of gewijzigd.

Ten tweede:

Het Lichaam van Christus—de Gemeente van vandaag—is niet Israël of de plaatsvervanger van Israël.

De uitdrukking "**wijs zijn bij uzelfen** " is het idee dat je iets of iemand

bent en dat dat niet waar is.

Dit is precies datgene wat men doet als men de "**verborgenheid**" door Paulus geopenbaard niet ziet. Men heeft zich de positie, beloften en programma wat voor Israël was, toegeëigend.

Zij hebben de "**moderne vergissing**" van Mozes gemaakt.

Vertaald door Paula Stelma